

DE AVSTRIA,
 DE SEPTEM
 IMPERATORIBVS AVSTRIÆ,
 DEQVE OCTAVO, EX EADEM
 FAMILIA,
 IMPERATORE
 MAXIMILIANO II.
 ROMANORVM, HVNGARIÆ,
 ATQVE BOHEMIÆ, &c. REGE
 TERMAXIMO.

VBI
 SACRIS IN LITERIS DESIGNENTVR;

JDQVE

Multis annorum millibus antè, quàm in natura
 rerum existerent.

MICHAELE AB ETTZING

Sacrae Caf: Maieft. Aulae familiari

Authore.

*Prefatus ac Doctima praestanti Viri Ch. Martino Lysengreim
 Sacrae Caf: Maieft: Dni tui clementissimi a Concomb
 Sarris, dignissima Omni Reuerentia ac curis
 Amico DD*

VIENNÆ AVSTRIÆ EXCV-

debat Caspar Stainhofer.

Anno M. D. LXVII. Mense Martio,

Cum Privilegio Caesareo,

EDICTVM CÆSAREVM

Anno 1567. 29. Ianuarij.

MAXIMILIANVS Secundus diuina fauente clementia Electus Romanorum Imperator, semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatia, Sclauoniæ, &c. Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ & Wirtembergæ, &c. Comes Tirolis, &c. **NOTVM** esse volumus vniuersis. Quòd cum fidelis nobis dilectus Michael ab Eytzing, Aula nostræ Cæs. familiaris, humilimè nobis ostenderit, Se Tractatum seu libellum quendam **DE AVSTRIA, DEQVE AVSTRIÆ IMPERATORIBVS** ex sacris composuisse, quem in lucem ædere Typisq; excudendum tradere in animo habeat, dummodò fauore & priuilegio nostro Cæsareo, contra æmulatorum fraudes et dolos qui fortè ipsum aut Typographum vitiosa æmulatione debito fructu ac æmumento fraudare conabuntur, tutus & munitus sit. Nobis idcirco quàm humilimè supplicando, vt ipsi benigna nostra ope adesse dignaremur, quò dictum libellum tuto prelo committere possit. Nos itaq; attenta petitionis eius æquitate scienter atq; animo benè deliberato, deq; Cæsarea authoritate nostra, seriò ac firmiter inhibemus ac vetamus vniuersis, ne quisquam in toto Romano Imperio, & omni ditione nostra præfatum libellum dicti Michælis ab Eytzing intra spaciū quatuor annorum continuò à prima eius editione supputandorum, cura expressam voluntatem & consensum eius imitari vel imprimere, seu alibi impressum intra Imperij & ditionum nostrarum fines adducere, vendere, vel distrabere, clamè palamè ausit vel præsumat. Quòd si quis contra fecerit, pœnam amissionis omnium librorum, & insuper mulctam decem Marcharū auri puri fisco nostro Imperiali vel Cameræ nostræ, ipsiq; Michæli ab Eytzing ex æquo irremissibiliter pendendam toties quoties contra factum fuerit, se nouerit ipso facto incurrisse. Mandamus porrò vniuersis et singulis nostris & sacri Imperij subditis atq; fidelibus cuiuscunq; præeminentia, status, & conditionis existant, vt hoc nostrum Edictum & Priuilegium conseruent & exequantur, obseruariq; & executioni mandari per quos decet faciant, quatenus Gratiā nostrā charā habuerint, & pœnas prænarratas cupiant euitare. Harum Testimonio literarum manu nostra subscriptarum & sigilli nostri Cæsarei impressione munitarum. Data in ciuitate nostra Troppa, die 29. mensis Ianuarij. Anno Dñi M D LXVII. Regnorum nostrorum Romani Quinto, Hungarici Quarto, Bohemiæ verò Decimo octauo.

MAXIMILIANVS

Ad mandatum Sacræ Cæsareæ
Maiestatis proprium.

D I V O

MAXIMILIANO II.

CÆSARI AVGVSTO, PIO, MAGNO,

PACIFICO, AC A DEO CORONATO

IMPERATORI

Romanorum, Hungarie atq; Bohemia, &c. Regi

TERMAXIMO.

IOANNES ille Stabius (Imperator Inuictissime) qui olim à diuo Maximiliano Cæsare laudatissimæ memoriæ, haud vulgariter amabatur, Historicus atq; Poëta eruditissimus, in opere quodam suo, Maximilianum (vtpote cuius Historicus esset) inde ex archa Noe, vnde totum genus humanū prodiit, longissima serie deducens, Stemmatibus atque originis Cæsareæ Maiestatis suæ tertium Noachi filium Iaphet videlicet, authorem fuisse statuit. Idem & Ieronimus Gebuillerus in libello ad Ferdinandum inuictissimum Cæsarem eius nominis primū, parentem Maiestatis tuæ charissimum, Imperatorem foelicissimæ recordationis pijsimum, & latina & patria lingua, perpetua quadam serie continuando, conatus est. Adeo, vt ego quidem tametsi horum continuationes (vt ingenuè dicam) me non vidisse, verū de ijs apud Ioannem Cuspinianum in Austria sua duntaxat legisse fateor: credo tamen has esse vel ideo etiam quā verissimas, Nimirum, quod Nohe cum benediceret Iaphet filio suo his verbis: **DILATET** (inquit) **DEVS IAPHET ET INHABITET IN** *Genesis 9.* **TABERNACVLIS SEM, SITQVE CHANAAN SERVVS EIVS, &c.** Iam verò, quæ Cæsar Inuictissime, Austriacos hac in parte superet prosapia (absit tamen adulationis omnis suspicio) nullam prorsus inuenio. Austriaci etenim, in terra tā diu longè, lateq; dominantur, vt aliquando literarum Vocales, quas Symboli loco Austriaci olim habuisse leguntur, ita non sine ratione interpretatus videar, Austriam *A, E, I, O, V.* videlicet Extendi In Orbem Vniuersum. Nam quæ pars est totius Christianitatis, quā Austria, vel consanguinitate vel affinitate non contingat? adeo in vniuersum orbem dilatata est Iapheti propago. Faxit omnipotens **DEVS**, vt, quæ nunc habitat in tabernaculis Sem eadem aliquando Chanāan vt seruum sibi quoq; subijciat.

At verò, gratiam hanc continuatæ ac eum in modum dilatatæ propaginis Austriacos à Deo Opt. Maximo, non ob aliam causam esse consecutos existimari potest, quam quod DEVM pura mente colendo & amauerint, & eius diligenter præcepta obseruauerint. Neq; enim in tertiam nedum quartam generationem illis profapiam
Exod. 20. alias continuare licuisset. Cùm idē omnipotens Deus Ego (inquit) SVM DOMINVS DEVS TVVS FORTIS ZELOTES VISITANS INIQUITATEM PATRVN IN FILIOS IN TERTIAM ET QVARTAM GENERATIONEM EORVM QVI ODERVNT ME, ET FACIENS MISERICORDIAM IN MILLIA HIS QVI DILIGVNT ME, ET CVSTODIVNT PRÆCEPTA MEA. Hanc igitur eandem ob causam DEVS etiam Spiritus, hoc est Regna & Imperia Christi nomine in terris administranda, proculdubio Austriacis subijcere voluit, vt illis non tantum præessent (nam hoc & cum alijs Regibus atq; Imperatoribus quorum nomina in terris hoc est historijs de Regnis atque Imperijs terræ tractantibus scripta sunt commune habent) verum vt hoc modo etiam Austriaci præessent, quò à Deo præ cæteris omnibus Regibus atq; Imperatoribus peculiariter ad hoc administrandi, ac Spiritibus imperandi munus vocati conspicerentur. Neq; enim in vlla familia præter Austriacam continuata seriè Sex ordine Imperatores vnquam extiterunt, quorum ex numero primus & vltimus trium regnorum Romanorum scilicet Hungariæ atque Bohemiæ intra vnius anni spacium, magno (vt nuper Cæsareæ Maiestati Tuæ contigit) cum populi applausu diademata sibi imposita acciperent, Veruntamen NOLITE
Luc. 10. (inquit Christus) GAVDERE, QVIA SPIRITVS VOBIS SVBIICIVNTVR, GAVDETE AVTEM QVOD NOMINA VESTRA SCRIPTA SINT IN COELIS. Videamus igitur an etiam in cœlis, hoc est, in sacris literis quæ à cælando cœlis non sine ratione comparari possint, Austriacorum nomina alibi scripta inueniantur. Et certè, Si Maiestas Tua Cæs. has, quæ paulò post subijcientur, figuras clementer intueri, easque propositiones, quibus figuræ breuib; explicantur vnà cum Austriacorum Imperatorum
Genes. 5. ad Decem veteris Testamenti Patriarchas ab Adam ad Nohe vsq; collatione instituta perpendere non dedignetur. Videbit profectò Cæsarea Tua Maiestas, non solùm Austriæ, nec Septem duntaxat Imperatorum eiusdem familiæ Austriacæ, verum & Maiestatis Tuæ Proprium nomen, idque multis antè annorum millibus quàm vel Austria, vel vnquam Imperatores Austriaci, vel etiam Cæsarea Tua Maiestas in terris existeret, sacris literis tanquam Cœlis inscripta nomina,

Quod cùm (vt infrà clariùs ostendetur) ita sit, Hæcquæ; Materia
 dulcissimam Cæsareæ Maiestatis tuæ Patriam, charissimos Parentes,
 Adeoque; propriam Maiestatis tuæ personam, nomenque concernere
 videatur. Non potui, vt qui Sacræ Cæsareæ Maiestatis Tuæ Aulæ
 familiaris sum quàm subditissimus, nec debui etiã vel officij ratione
 committere, quin ad anni huius noui fœlix auspiciũ, hoc quicquid
 est meæ inuentionis Sacræ Cæsareæ Maiestati Tuæ, qua decet omni
 Reuerentia et humilitate consecratum inscriptumque dicarem atque
 offerrem. Sacram Tuam Cæsaream Maiestatem orans quàm
 humilimè, vt studium hoc meum clementer probare,
 idemque fouendum suscipere ac pro innata
 benignitate Sacra Cæs. Maiestas tua
 dicere dignetur :

PROTEGAM EVM, Psal. 90.
 QVONIAM CO=
 GNOVIT NO=
 MEN ME=
 VM.

Sacræ Cæs. Maiestatis Tuæ

*Subditissimus Aula
 familiaris*

*Michaël ab Eytzing
 Austriacus.*

VI

IN FIGVRAM È

REGIONE POSITAM.

NICOLAI MAMERANI

POETÆ LAVREATI,

Carmen.

	<i>S</i>	<i>Ummos Imperij Dominos de sanguine septem</i>	S
R		<i>Respicias Austriaco septem de rupe columnis</i>	
		<i>Arcano excisis iussu, Salomonis in ade</i>	A
A		<i>Aptatos sacra, diuini in numinis usum.</i>	
		<i>Lucidus ut posset discerni temporis ordo</i>	L
A		<i>Adducto longè firma ratione futuros</i>	
		<i>Omine, ad Imperium, claros quos Austria mittat</i>	O
F		<i>Fœlix præ cunctis mundi diuionibus una</i>	
		<i>Magnanimos dominos quos ista tabella figurat</i>	M
M		<i>Monstrat & aspectu seriem ponitq; videndam</i>	
		<i>Ordine perpetuo per congrua tempora ducto</i>	O
C		<i>Clare dispositos, ducens ab origine prima</i>	
		<i>Numine cœlesti sic nutu cuncta regente</i>	N
F		<i>Fundamenta rei fore duratura futura.</i>	

Math. 12.

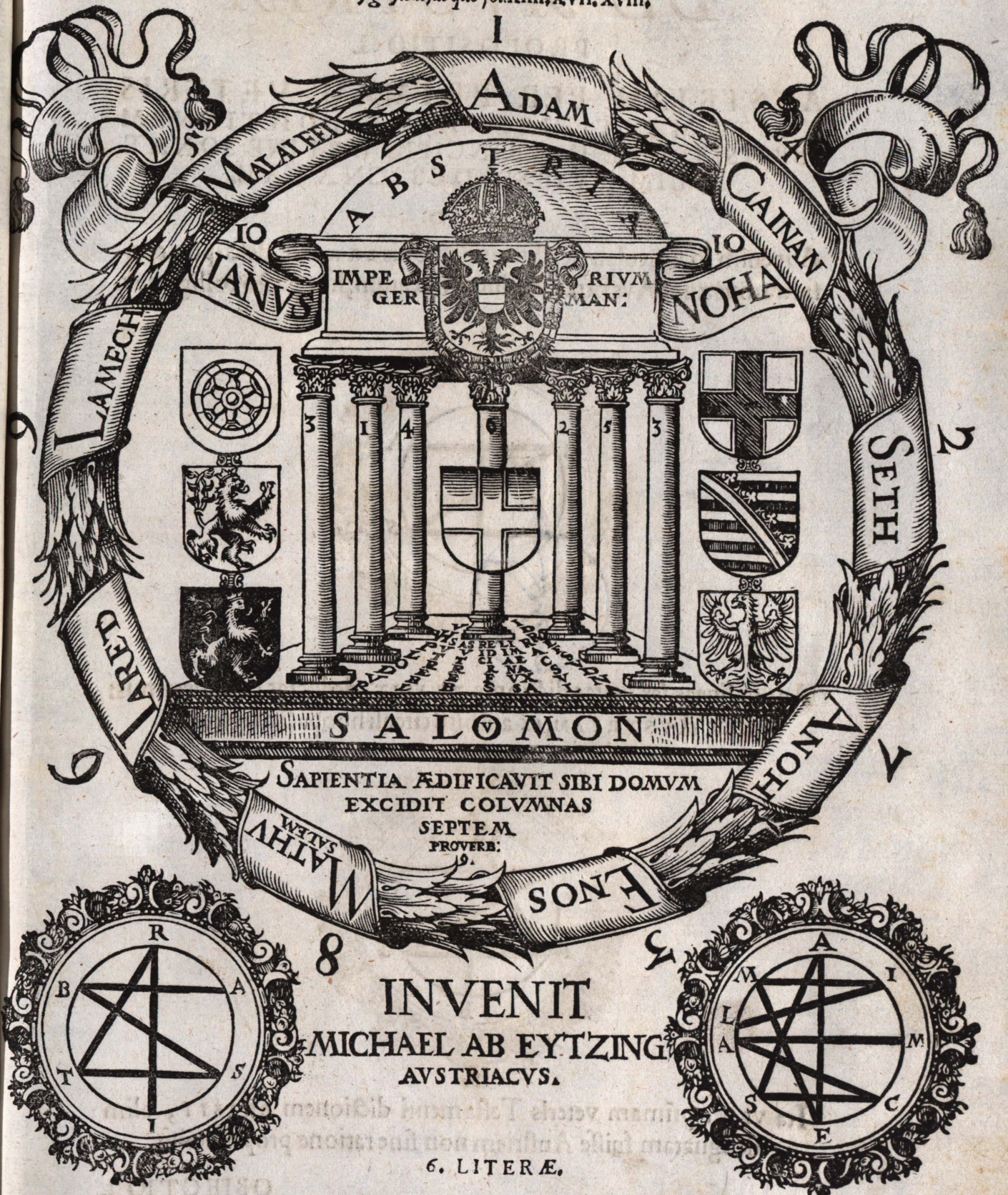
REGINA AVSTRI
VENIT A FINIBVS TERRÆ
AVDIRE SAPIENTIAM
SALOMONIS,

SEPTEM

SEPTEM COLUMNÆ.

Septem ex Austriaca domo, à Septem Imperij proceribus electos Imperatores denotant, Rhodolphum videlicet, VII
 Albertum 1. Albertum 2. Fridericum 3. Maximilianum 1. Carolum 5. & Ferdinandum 1. de quibus fol. XI.
 LAVREA PATRIARCHIS ORNATA.
 Octauum ex Austriaca domo Imperatorem Maximilianum eius nominis II. veluti IANVM
 significat, de quo fol. XIII, XVII, XVIII.

BRASIT primam in Biblijs Hebraeorum quæ (IN PRINCIPIO) sonat dictionem denotant, Gen. 1.
 unde AVSTRIA colligitur, vt infra fol. VIII.

5. LITERÆ.

A. S. E. C. M. I. A. M. L. nouem Patriarchas Adam videlicet, Seth, Enos, Cainan, Malaleel, Jared, Anoch.

DE AVSTRIA

PROPOSITIO I.

AVSTRIAM PER PRIMAM VETERIS
TESTAMENTI HEBRAICAM DITIONEM
(BRASIT) QVÆ IN PRINCIPIO LATINE SONAT,
OLIM FVISSE DESIGNATAM,

RATIO.

Aut enim in Circulum sex literas ditionis BRASIT descriptas con-
sideramus: tunc AVSTRIAM, ex ductu linearum, hoc pacto colligimus.

Aut in lineas sex literas ditionis BRASIT, deductas consideramus:
tunc AVSTRIAM, ex ambitu circuli hoc pacto legimus,

Ita ut per primam veteris Testamenti ditionem BRASIT, olim
designatam fuisse Austriam non sine ratione proposuerim.

OBIECTIO I.

I.

SED plures, obijciat aliquis, veteris Testamenti prima dictio, quam Sex literas continet, Non enim BRASIT, sed Bereschith Hebræi pronunciant. Solutio, Sed sex literis duntaxat scribere, pro punctorum autem ratione pluribus efferre solent, vt ex eorum libris conspicitur.

II.

NON dicimus ABSTRIA, sed AVSTRIA. Solutio, Græci in Oriente Vita pro Bitā, Hispani vicissim in Occidente Deprabans, pro Deprauans, sicq; B. pro V. indifferenter enunciant, quos & nos, hac in parte, vt non ABSTRIAM, sed AVSTRIAM dicamus imitari possumus.

III.

TAmetfi præterea (quod mirabile, atque incredibile videtur) rationem de mundi, rerumq; omnium creatione Vniuersam in hac dictione Brasit aperiri nobis, atq; explicari verum est: præcipuè si & capiamus, & secundum regulas quas Hebræi tradunt, dictiones inde conflatas, ritè coagmentemus. Hinc enim fit, vt qualis sequitur, talis orationis hoc pacto texatur series.

AB	Pater	אב
BEBAR	In filio & per filium	בבר
RESITH	Principium	ראשית
SABAT	Quietem & finem,	שבת
BARA	Creauit	ברא
ROSC	Caput	ראש
ES	Ignem	אש
SETH	Fundamentum	הש
RAB	Magni	רב
HISC	Hominis,	יש
BERITH	Fœdere	ברית
THOB	Bono.	טב

Hic tamen non obstat, quo minùs & Austria, imò vel maxime Austria, per hanc veteris Testamenti oïum primam dictionem BRASIT, verè significari credamus. Ac fieri solet, vt quæ prima sunt apud Deum, ea quo ad nos, existant vltima. Vnde & Austriaci ^{A, E, I, O, V,} Erunt Imperatorum Omnium Vltimi, ex quinq; vocalibus literarum colligo.

MAnet igitur verum quod proposui. Austriam nimirum, per primam dictionem **BRASIT** olim & à principio fuisse designatam, ita vt de Austria non inconuenienter hoc Psalmi adferri possit:

Psalm. 39.

IN CAPITE LIBRI
SCRIPTVM EST DE
ME, VT FACEREM
VOLVNTATEM
TVAM DEVS
MEVS.

CONTINVATIO AD
sequentia.

Nunc ad secundam proposuionem, qua est de Septem Austria Imperatoribus, Serenissimam Casaream tuam Maiestatem in Imperio precedentibus conuertamur. Nam de Austria haecenus (vt opinor) pro institui ratione satis dictum esse videtur. Cum meum non fuerit propositum, hic Locorum ac limitum ratione descriptionem Austria instituere. Quippe quod in Austria sua idipsum Aeneas Syluius, Io. Cuspinianus, Wolfgangus Lazius, alijq; viri insignes ante abunde praestiterint. Sufficit itaq; breuibus hucusq; ostendisse, ubi in Biblijs Austria denotata conspiciatur.

DE

DE AVSTRIÆ SEPTEM IMPERATORIBVS.

PROPOSITIO II.

SEPTEM IMPERATORES AVSTRIACOS
PER SALOMONEM DAVIDIS FILIVM
OLIM FVISSE DESIGNATOS.

RATIO.

SI enim (vt sequitur) duas primas, duas medias, duas ab initio & fine consideratas penultimas, atq; vnam vltimam, ex Austria-
corum Imperatorum nominibus ordine transumpseris, SALOMON
hoc pacto elicies.

1.	rhodolphu S	S
2.	Albertus 1.	A
3.	albertus 2.	L
4.	frideric O s 3.	O
5.	Maximilianus	M
6.	car Olus	O
7.	ferdi Nandus	N.

Ita vt septem Imperatores Austriacos, per Salomonem Davidis
filium, designatos olim fuisse, non sine ratione proposuerim.

OBIECTIO I.

SED plures sunt Imperatores Austriaci quàm Septem. Nam
insignes illi Historici Ioã. Cuspinianus, Guolphgangus Lazius,
& alij, octo ante Cæsaream Tuam Maiestatem, Imperatores fuisse
asserunt, FRIDERICVM Austriacum Ludouici Imperatoris com-
petitorem, tanquam Imperatorem adiicientes. SOLVTIO. Si Lu-
douicus Bauarus, Fridericum eò angustia non rede gisset, vt captus
dubio Imperio sese abdicaret, fortè pro Imperatore computari de-
buisset. Verùm Alberti secundi successor Fridericus, eius nominis
non quartus, sed tertius Imperator scribitur, sicut omnibus patet,
Ideò in Imperatorum Austriacorum ordinem, suprà non
fuit collocandus.

Non dicimus FRIDERICOS, sed FRIDERICVS. Solutio, Hebræi litera Vau pro V. & O. indifferenter. Græci verò O V per V enunciant, ergò & nos in nomine SALOMON, quod recta ratione, ex Septem Imperatorum Austriæ nominibus colligitur, indifferenter O per V in Friderico positum, efferre possumus.

Tametsi porro sequens figura, cui cum septem Columnis, Salomonis nomen hoc pacto inscribitur,

De Septem Imperij Electoribus intelligenda videatur, quorum insignia suo ibidem ordine collocata conspiciuntur scilicet, ut Domus Germanicum Imperium: Septem columnæ VII. Electores significare possint. Hic tamen non obstat, quo minus septem ille columnæ, ad VII. Imperatores ex Austriaca domo, pro mea, qui hanc figuram in cum finem composui intentione, propriè referendæ sint.

EPILOGVS.

MAnet igitur firmum quod proposui, Septem videlicet Imperatores Austriacos, per Salomonem Dauidis filium olim fuisse designatos, vt de illis non inconuenienter illud Prouerbiorum afferri possit:

Prouerb. 9.

SAPIENTIA AEDIFICAVIT SIBI DOMUM, EXCIDIT COLUMNAS SEPTEM.

CONTINVTATIO AD

sequentia.

NUNC ad tertiam propositionem, quæ est de Octauo Austria Imperatore Maximiliano, conuertamur. Nam quibus ex parentibus nati sunt præcedentes Imperatores, quos filios filiasque procreauerint, item quas memoria dignas, in regnis atque Imperijs sibi à Deo commissis, res gesserint, locus non est hic narrandi. Quando alibi Iohannes Cuspinianus, Lazius Viennensis, aliique insignes Historici, id ipsum ante abundè præstiterint. Itaque breuibus hic duntaxat attingisse sufficiat, ubi videlicet Sacris in literis septem, quos dixi, Imperatorum Austria fuerit habita ratio.

DE AVSTRIÆ

OCTAVO IMPERATORE

MAXIMILIANO II.

PROPOSITIO III.

OCTAVVM AVSTRIÆ IMPERATOREM,
PER PATRIARCHAS, OLIM AB ADAM
VSQVE AD NOHACHVM ORDINE SIBI
INVICEM SVCCEDENTES, FVISSE DESIGNATVM.

R A T I O.

Aut enim in Circulum 9. literas capitales Patriarcharum 9. qui ante Noachum
fuisse in Genesi leguntur descriptos consideramus : tunc sequentes linearum
ductum inde MACSÆMIL hoc pacto colligimus,

Aut in lineas, easdem 9. Patriarcharū literas capitales deductas consideramus:
tunc sequentes ambitum circuli, MACSÆMIL hoc pacto legimus,

Ita vt per nouem patriarcharum literas capitales A.S.E.C.M.I.A.M.L. ordinata quadam
transpositione seu Metathesi observata, colligitur MACSÆMIL, cui pro Noacho adiicitur
IANVS, & fit Sac. Cæs. T. Maiestatis nomen MACSÆMILIANVS recta quadam ratione
sacris literis insertum, tibiq; Cæs. Inuictiss. tanquam alteri IANO propriè dicatum.

OBIE-

I.

SED plures, obijciat aliquis, si ita scribatur Cæsareæ tuæ Ma-
iestatis nomen continebit literas: Non enim MaCSimilianns
per CS, Sed MaXimilianus per X scribimus. SOLVTIO. Sed
mysterio figuræ X crucis, qua Ægyptij, & post eos Plato, Mundi
animam olim significare voluerunt, X litera in C & S, ex quibus
componitur, est resoluenda.

II.

NON dicimus MaxÆmilianus per Æ diphtongum, Sed
MaxImilianus per I vocalem. SOLVTIO, Compositionis
ratio A & E duas vocales in vnam, I videlicet, contrahit: perinde vt
econtrario, vnum X in duas consonantes C & S vt antea dictum est
resolutio conuertit. Simpliciter enim loquendo nunquā Imilianus,
sed Æmilianns, vnde Maximilianus originem aliàs tortiri videtur,
enunciamus.

III.

TAmeti præterea in Cæsareæ Tuæ Maieſtatis nomine, duæ
Consonantes C S in vnum X: duæq; vocales A & E in vnum
I, vt dictum est antea, contrahimus, idq; non sine denarij mysterio,
propterea quod, vt Nohe ab Adam decimus existit, ita & Tua Cæs.
Maieſtas à Rhudolpho, primo Austriacorū Imperatore, simili modo
denarium vt sequitur implet, qui quidem denarius, per X apud Lati-
nos, per I verò seu Iota apud Hebræos notari solet.

1.	Adam	Rhudolphus	I.
2.	Seth	Albertus	II.
3.	Enos	Albertus	III.
4.	Cainan	Leopoldus	IIII.
5.	Malaleel	Ernestus	V.
6.	Iared	Fridericus	VI.
7.	Anoch	Maximilianus	VII.
8.	Mathusalem	Philippus	VIII.
9.	Lamech	Ferdinandus	IX.
10.	Nohe	Maximilianus	X.

TAmen, si nominis originem spectare velimus, tam Macsæmil-
ianus per 9. quàm Maximilianus per 7. literas, dictionem IANVS
antecedentes, vel propter 9. Tuæ Maieſtatis progenitores: vel etiam
propter 7. ab eodem Rhudolpho, te ex Austriaca domo præcedentes
Inuicissimos Imperatores, vtroq; modo fortè scribi posse videtur.

EPILOGVS.

MANet igitur inconcussum quod proposui. Octauum videlicet Austriæ Imperatorem, per Patriarchas olim ab Adam vsq; ad Nohe, qui & IANVS dicitur, ordine sibi inuicem succedentes, fuisse designatum: adeò, vt (quia patriarchæ, ex quibus Maximilianus colligitur, ferè ab initio libri Geneseos capite scilicet 5 suo ibidem ordine recensentur) de Maiestate tua Cæsarea non inconuenienter illud Pauli huc adferri possit:

Hebr. 10.

IN CAPITE LIBRI
SCRIPTVM EST DE
ME, VT FACIAM
VOLVNTATEM
TVAM DEVS
MEVS.

CONTINVATIO AD
sequentia.

ABsolutis hætenus tribus propositionibus, quibus, licet breuiter dilucidè tamen, me ostendisse arbitror, vbinam Austriæ, vbi Septem Austriæ Imperatorum, vbi deniq; Octaui ex eadem familia Imperatoris ratio, sacris in literis fuerit habita. Superest vt (priusquam in calce explicationis huius mee, quedam ex Biblijs verba, periculosissimo præsertim hoc tempore nostro, diligenter perpendenda attulero) De collatione decem ab Adam patriarcharū cum ijs, qui à Rhudolpho hucusq; sunt, Imperatoribus Austriacis, breuissima sed suo loco ac tempore fusius explicanda instituat tractatio.

DE

DE AVSTRIÆ

IMPERATORVM COLLATIONE
CVM DECEM PATRIARCHIS AB ADAM
AD NOHE (qui & Ianus dicitur) SIBI INVICEM,
SVCCEDENTIBVS,

AD Comparationem hoc loco ritè instituendam. Scire necesse
est: Primum qualis sit illa successio eorum, qui à Rhudolpho
ad Maximilianum vsq; hoc ordine sequuntur.

RHVDOLPHVS I.

ALBERTVS I.

ALBERTVS II.

FRIDERICVS III.

MAXIMILIANVS I.

CAROLVS V.

FERDINANDVS I.

M A C S- 5. 1. 4. 2.

A E M I L- 7. 3. 8. 6. 9.

I A N V S. SECVNDVS.

N Empè spiritualis, hoc est ab Imperij septem Electoribus, tanq;
spiritibus mundum post Deum, siue Imperium post Impe-
ratorem gubernantibus, procedens: non autem ex propria carnis
voluntate, succedendi naturalem trahens originem.

Deinde qualis sit illa successio, eorum, qui ab Adam ad Nohe
hoc ordine sequuntur.

ADAM.

SETH.

ENOS.

CAINAN.

MALALEEL.

IARED.

ANOECH.

MATHVSALEM.

LAMECH.

NOHE. Ianus PRIMVS.

N Empè animalis, non à spiritus, sed corporis Adami instinctu
proprio, sibi duntaxat initiū asciscens. Sic, vt hoc pacto Adam
ab anima

ab anima Animalis, Rudolphus verò Ruah, quod Spiritū Hebræis significat, spiritualis successione author esse, atque huc applicari posse videatur, illud Pauli: *¶ Factus est primus homo Adam in animam viuentem, nouissimus Adam in spiritum viuificantem, sed non prius quod spiritale est, sed quod animale, deinde quod spiritale.* Primus homo de terra terrenus, *1. Cor. 15* Secundus homo de cælo cælestis. Sed hætenus Pauli verba sufficiant. Nunc quomodo nouissima primis, prima nouissimis. Item paria paribus, omnia omnibus, &c ratione ac similitudine, in hac instituta collatione respondeant, longiorem sanè, quàm qua hîc breuibus explicare potui, tractationem requirit. Cùm autem Sac. Cæs. Maiestatuæ, hoc studium meū clementer probari intellexero, tum non solum in Sac. Cæs. Maiestatuæ tuæ persona Noachum, Sed & in Sacratissimis Austriæ Imperatoribus tuam Maiestatem præcedentibus, etiam alios, qui Noachum antecesserunt Patriarchas hoc ferè collationis ordine,

1.	Adam	R HVDOLPHVS	1.
2.	Seth	ALBERTVS I.	2.
3.	Enos	ALBERTVS II.	3.
4.	Cainan	FRIDERICVS III.	4.
5.	Malaleel	MAXIMILIANVS	5.
6.	Jared	CAROLVS V.	6.
7.	Anoch	FERDINANDVS	7.
8.	Mathusalem	M A C S- 5. I. 4 2.	8.
9.	Lamech	A E M I L- 7 3 8. 6. 9.	IX.
10.	Nohe	S V N A I A N V S.	X.

reuixisse quodammodo, multò, quàm ob breuitatem hîc fieri potuit, clariùs ostendam: *¶ Quid enim est (inquit Ecclesiastes) quod fuit? ipsum quod futurum est, Quid est quod factum est? ipsum quod faciendum est.* *Eccles. 1. 3* Adde, quæ futura sunt, iam fuerunt, & Deus instaurat, quæ abiit. Si ergo in Sacra Cæs. Maiestatuæ persona, tanquam maximo è mille I A N O, Ianus ille bifrons, à Iain, quod vinum Hebræis sonat, ita dictus, instauratur. Sicq; diuini spiritus gratia, per te representari videtur, Vt, quemadmodū tu Imperator inuictissime, & Decimus & Octauus à Rhudolpho, diuersa tamen ratione existis: ita Nohe quoq; ab Adam decimus sit, Gen. 5. & octauus dicatur, 2. Pet. 2. Nihil insuper pro conclusione tractationis huius aliud, quàm hæc quæ sequuntur, euerfis ac deploratis his temporibus nostris diligenter consideranda, *2. Pet. 2.* ex Biblijs verba subscribere, meq; his quàm humilimè Sacra Cæs. Maiestatuæ tuæ commendare volui.

Genes. 6.

Videns Deus quod multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum, omni tempore.

Genes. 7.

Deleuit Deus omnem substantiam quæ erat super terram, &c. Remansit autem solus Nohe, & qui cum eo erant in Arca.

1. Cor. 10.

Hæc omnia in figura contingebant illis: scripta sunt autem ad correptionem nostram, ad quos fines sæculorum deuenerunt.

Math. 24.

SICVT ENIM IN DIEBUS NOHE,
ITA ERIT ADVENTVS FILII
HOMINIS.

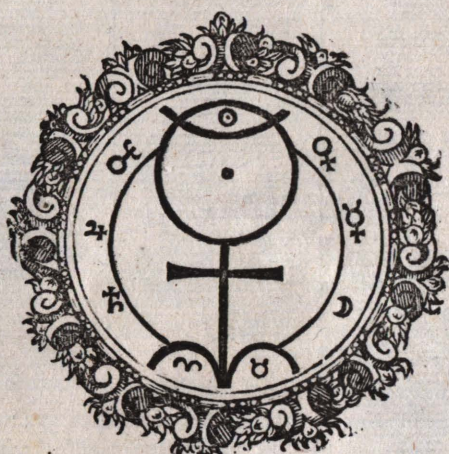
1. Reg. 2.

Domini sunt cardines terræ, &
posuit super eos orbem.

Apoc. 21.

Ego sum α & ω initium
& finis.

1. Reg. 2.

Dominus iudicabit fines terræ, & dabit
Imperium Regi suo, & sublimabit
cornu Christi sui.

Vultis Deus quod in multis nominibus hominum esset
in terra & cunctis creaturis coram hominibus esset ad

Deum Deus omnium substantiam quae est super
terram & cuncta creatura substantia & cuncta
creatura in terra.

Haec omnia in terra coram hominibus esset
substantia & cuncta creatura substantia & cuncta
creatura in terra.

Domine inchoa in me & cunctis
in terra & cunctis creaturis
creatura in terra.